

Gerard van Gemert
Voetbalkamp

8

Copyright ©2016 Uitgeverij Dyslexion, Deventer
Omslagontwerp Juan Houter, Sunny Afternoon Publ.Grp
Opmaak binnenwerk BeCo DTP-Productions, Epe
ISBN 978-94-6324-089-5
NUR 282
Papier Houtvrij Romandruk met FSC-certificaat

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd
en/of openbaar gemaakt op welke wijze dan ook,
zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van
Uitgeverij Dyslexion, Postbus 583, 7400 AN Deventer

Dit boek verscheen eerder als reguliere uitgave bij
Clavis Uitgeverij, Hasselt – Amsterdam – New York
©2013 Gerard van Gemert
Met illustraties van Mark Janssen
www.clavisbooks.com
Dit boek is gebaseerd op de 1e druk, 2013

Dit boek is uitgegeven in het lettertype Dyslexie.
Kijk op www.studiostudio.nl voor meer informatie.

Voor meer informatie of bestellen
ga je naar www.dyslexion.nl

Voetbalkamp

‘Welke is van ons?’

Daan wandelde tussen de tenten door.

‘Nummer 368.’ Joeri keek nog eens goed op het vel papier dat ze van hun trainer hadden gekregen.

Daan bekeek de nummers.

‘Daar is het. Die lichtblauwe.’

Snel liep hij naar de tent toe die hij zojuist had aangewezen.

Bijna struikelde hij over een lijn.

‘Wat een kleintje,’ zei Joeri.

Daan vond dat niet erg. ‘Juist gezellig, toch?’

Hij bukte, liep de tent in en liet zijn tas op de grond vallen.

Daan Kiefsma was met de E1 van vv Almia uitgenodigd voor een internationaal toernooi.

Van donderdag tot en met zondag zouden ze zich meten met bekende clubs uit binnen- en buitenland.

‘Wil je links of rechts slapen, Kief?’

Joeri stond half gebukt in de tent en had zijn luchtbed al uitgerold.

Daan rommelde in zijn tas. ‘Maakt mij niet uit.’

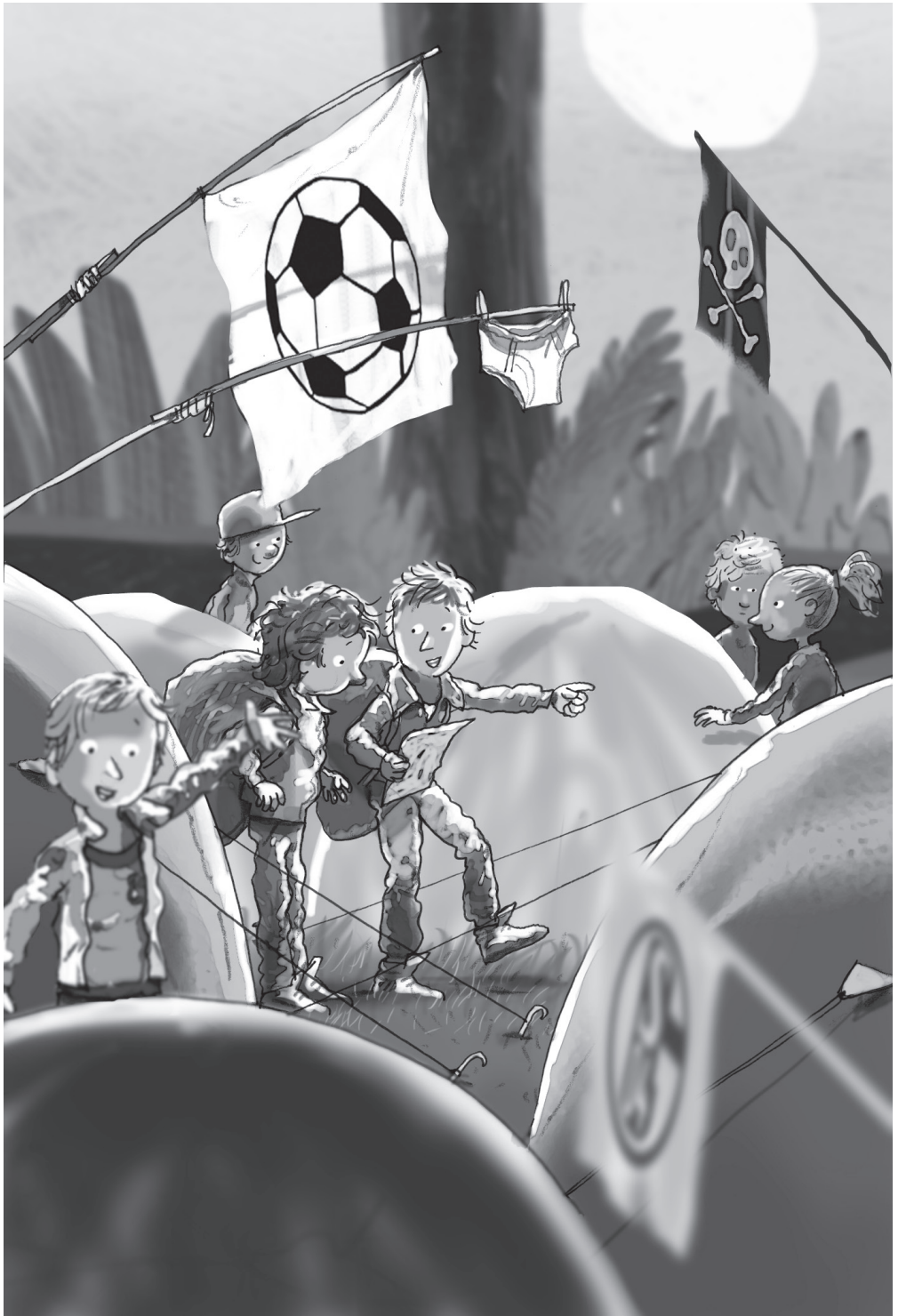
Door zijn voetbalvrienden werd Daan Kief de goaltjesdief genoemd. Dit kwam doordat hij heel hard kon schieten en veel scoorde.

Joeri legde zijn luchtbed neer en pompte het op.

Even later liet hij zich erop vallen.

‘Even rusten voor de wedstrijd van zo meteen.’

Hij strekte zich en met zijn handen achter zijn hoofd

bleef hij liggen.

Daan reageerde niet, maar bleef in zijn tas zoeken.

‘Wat zoek je?’

‘Het programma voor vanmiddag.’

Daan wist zeker dat hij het ergens

in zijn tas had gestopt. Hij hoopte niet

dat zijn moeder het vel papier eruit had gehaald
toen ze zijn tas had ingepakt.

Joeri kwam half overeind. ‘Dit?’

Hij hield een blaadje in de lucht.

Daan zuchtte. ‘Hoe kom jij daar nou aan?’

Hij griste het papier uit Joeri’s handen.

Die grijnsde. ‘Stak uit het zijvak van je tas.

We moeten vanmiddag tegen Valencia.’

‘Dat wist ik ook wel.’ Daan reageerde kortaf
omdat hij voor niets had gezocht.

Hij keek op het vel papier, dat nu gekreukeld was.

‘Om drie uur,’ mompelde hij.

Joeri had zich weer achterover laten vallen.

‘We moeten om halfdrie op veld twee zijn.

Dat zei Joost daarstraks.’

Daan knikte. ‘Vanavond hebben we een speurtocht
in het bos en morgen spelen we tegen Schalke 04
en AA Gent.’

‘Zitten we daarbij in de poule?’

Joeri was nooit zo geïnteresseerd in tegenstanders.

Die zag vaak pas tegen wie ze moesten
als ze al op het veld stonden.

Daan vouwde het papier weer op

en stopte het zorgvuldig weg. ‘Ja, en bij Heracles.’

‘Nou, dan worden we lekker vijfde in de poule.

Kunnen we daarna naar huis?’

Daan legde zijn luchtbed naast dat van Joeri.

‘Nee. De eerste twee in iedere poule spelen kruisfinales. En als we derde, vierde of vijfde worden, spelen we zaterdagmiddag tegen de nummer drie, vier of vijf uit de andere poule.’

‘En als we eerste of tweede worden?’

Daan wist bijna zeker dat Joeri het papier zelf helemaal nog niet bekeken had.

Waarschijnlijk had hij het thuis laten liggen.

Of erger nog, op de voetbalclub toen ze het van Joost, hun trainer, hadden gekregen.

‘Als we tweede worden, spelen we zaterdagmiddag tegen de nummer één uit de andere poule en als we eerste worden tegen de nummer twee.’

Joeri was op zijn zij gaan liggen en had zijn ogen dichtgedaan.

‘Nou, dat kunnen we wel schudden.

Alle tegenstanders zijn profclubs.

We mogen blij zijn als we een keer scoren.’

‘In de andere poule zitten ook amateurclubs.’

Daan was begonnen met zijn tas uit te pakken.

Hij viste zijn voetbalkleren tussen zijn andere spullen vandaan.

Zijn moeder had alles wat bij elkaar hoorde, ook bij elkaar in de tas gestopt.

‘Je moet je omkleden. Het is al twee uur geweest.’

Joeri draaide zich om. ‘Ik moet eerst nog een middagtukje doen.’

Daan schopte zachtjes in zijn zij.

‘Je bent toch geen drie meer?’

‘Aaaaah,’ schreeuwde Joeri.

Overdreven liet hij zich van zijn matras rollen.
Hij greep naar zijn zij. ‘Scheids, zag je dat?
Hij schopte na!’
Daan grinnikte om de aanstellerij van zijn vriend
en teamgenoot.
Joeri kwam overeind en deed net
of hij iets uit zijn achterzak haalde.
Daarna liet hij Daan een onzichtbare kaart zien.
‘Rood, vriend, voor natrappen.’
‘Wááát?’ speelde Daan het spel mee.
‘Ik raakte hem niet, scheids!’
‘Maakt niet uit,’ riep Joeri. ‘Eruit.’
En hij wees naar de uitgang van de tent.
Met gebogen hoofd liep Daan de tent uit
om even later luid lachend weer terug te komen.
‘Kom, omkleden,’ zei hij daarna.
‘Op naar de eerste wedstrijd.’
‘Naar de eerste nederlaag, bedoel je,’
mompelde Joeri. ‘Je denkt toch niet
dat we van Valencia winnen?’
Daan haalde zijn schouders op.
‘Je weet niet hoe een koe een haas vangt.’
‘Watte?’ vroeg Joeri. ‘O? Spelen we tegen koeien?
Dan heb je kans dat we wel winnen.’
Daan schudde zijn hoofd. ‘Schiet nou maar op.’
‘Oké.’ Joeri pakte zijn tas
en haalde zijn voetbalspullen eruit.
Even later stond hij in zijn onderbroek.

Sterke tegenstander

‘Ze zijn net zo oud als wij en net zo groot.’

Joost probeerde er alles aan te doen om ervoor te zorgen dat zijn spelers niet onder de indruk waren van de Spaanse tegenstander.

‘Maar wel beter,’ zei Tobias, een van de verdedigers van de E1.

‘Helemaal niet.’ Joost wees naar de tegenstanders, die met de warming-up bezig waren.

‘Ik heb net even staan kijken, maar wij kunnen net zo goed voetballen als zij.’

Daan grinnikte vanbinnen. Leuk geprobeerd, Joost, dacht hij. Maar als je bij Valencia speelt, kun je echt beter voetballen dan wanneer je bij vv Almia voetbalt.

De scheidsrechter floot om aan te geven dat hij de beide aanvoerders bij zich wilde hebben. En na de toss, die door Valencia gewonnen werd, begonnen de spelers van vv Almia aan hun eerste wedstrijd.

Daan wreef in zijn handen. Hij was zenuwachtig, maar had er ook heel veel zin in.

Als we maar niet met 10-0 verliezen, dacht hij.

Valencia begon sterk. De spelers praatten veel met elkaar en schreeuwden elkaar steeds aanwijzingen toe. Het viel Daan op dat ze veel overspeelden

en zo veel mogelijk probeerden de bal één keer te raken. De spelers van vv Almia liepen in het begin alleen maar achter hun tegenstanders aan.

Al na drie minuten viel het eerste doelpunt.
Een van de Spaanse middenvelders
dreef de bal op en werd te laat aangevallen.
Van een meter of vijftien haalde hij uit
en de bal verdween in de uiterste hoek.
Jamie, de doelman van vv Almia, was kansloos.
'En nu wij,' riep Joeri
toen ze even later klaarstonden om af te trappen.
'We moeten gewoon brutaler zijn,'
gromde hij daarna tegen Daan. Hij keek er boos bij.
Al snel was vv Almia de bal alweer kwijt.
Het lukte maar niet om in de buurt
van het doel van de Spanjaarden te komen.
Nu ze op voorsprong stonden, tikten de verdedigers
van Valencia de bal rustig rond.
Joeri kon het niet meer aanzien. 'Jagen, Kief.'
En hij sprintte naar de verdediger
die in balbezit was. Snel tikte die de bal opzij,
naar de andere verdediger.
Het was de enige speler bij Valencia met blond haar.
'Zet druk,' commandeerde Joeri.
Daan rende op de blonde verdediger af.
Die zocht wanhopig naar een afspeelmogelijkheid.
Maar omdat Joeri nog bij de
andere verdediger stond, kon hij de bal
daar niet meer kwijt. En omdat de middenvelders
van vv Almia ook bij hun mannetje stonden,
raakte hij in paniek. Blind schoot hij de bal
naar voren. Maar hij had al te lang getwijfeld,
waardoor hij tegen Daan schoot.
De bal rolde bij hen allebei vandaan richting Joeri.
Die stond halverwege de helft van Valencia.

Hij kwam gelijk met de verdediger bij de bal
en met een ferme schouderduw
zette hij de Spanjaard aan de kant.
Daan reageerde snel en sprintte
bij de blonde verdediger vandaan richting het doel.
Als Joeri de bal nu zou spelen, kon hij alleen
op de keeper aflopen.
Joeri was kort uit balans door het duel
met zijn tegenstander. Hierdoor moest hij
een extra pas doen om de bal goed te leggen.
Daarna trapte hij de bal naar voren,
precies in de loop van Daan.
'Maak af, Kief!' riep hij erachteraan.
Daan liet de bal voor zich uit rollen
en keek tegelijkertijd naar de doelman.
Die bleef eerst even staan
en kwam daarna voorzichtig van zijn doellijn af.
Even twijfelde Daan. Moest hij al schieten
of zou hij wachten?
Hij hoorde zijn tegenstander dichterbij komen.
'Schieten, Kief!' riep Joost vanaf de zijlijn.
Daan nam de bal nog een stap mee en schoot toen,
zo hard als hij kon, op doel.
De bal steeg naarmate hij dichter
bij het doel kwam. Via de onderkant van de lat
spatte het leer weer naar de grond.
De bal was duidelijk achter de doellijn geweest.
Overal om zich heen hoorde Daan gejuich.
Zijn medespelers en Joost,
maar ook andere toeschouwers,
die het blijkbaar een mooi doelpunt vonden.
De doelman van Valencia had de bal

echter gewoon opgeraapt en speelde verder alsof er niets gebeurd was. Dit bracht de scheidsrechter in verwarring. Hij stond te ver van het doel af om zelf te kunnen bepalen of de bal achter de doellijn was gevallen. Onrustig keek hij om zich heen. ‘Hééé.’ Joost liep met zijn armen omhoog

het veld in naar de scheidsrechter. ‘Doelpunt toch?’ ‘Hij was duidelijk over de lijn,’ zei Joeri. De Spanjaarden voetbalden verder, waardoor er een rare situatie in het veld ontstond. Om even te kunnen overleggen, floot de scheidsrechter en legde hij het spel stil. ‘Ik heb het niet kunnen zien,’ zei hij.